

DUCK IT!

...en doe wat je drijft.

IEMKE ROOS

De Eerste Eend

“Soms begint alles met een stukje plastic dat weigert te zinken.”

Helsinki, oktober 2005

Ik kwam net uit Cannes, Zuid-Frankrijk. Zon, rumoer, gesprekken, deals, energie. Meteen door naar Helsinki, Finland - ik had niet eens tijd om eerst terug te gaan naar Nederland.

En toen - Helsinki. Stil, koud, helder. Van het zuiden van Europa naar het hoge noorden. Waar oktober in Cannes nog als zomer voelde, leek in Helsinki de winter al te zijn begonnen.

De overgang voelde als een klap op m'n systeem.

Waar het in Frankrijk zinderde van leven, leek hier de tijd stil te staan. Ik was moe. Te veel projecten, te veel mensen, te veel gedachten. Zelfs m'n hoofd maakte lawaai.

In mijn hotelkamer, een grote stille ruimte met uitzicht over de haven, deed ik instinctief de badkamerdeur open voor een korte inspectie.

En daar stond ze.

Op de badrand van het luxe bad. Achteloos bijna.

Een klein, geel badeendje.

Plastic. Glimlachend.

Eerlijk gezegd: compleet misplaatst in zo'n chic hotel.

Ik weet nog dat ik dacht: echt, hier heb ik geen tijd voor.

Maar tegelijk moest ik lachen. Voor het eerst in dagen, besepte ik later.

Er was iets ontwapenends aan dat ding.

Een beetje dom, een beetje vrolijk - precies wat ik op dat moment niet was.

“Een klein geel stukje absurditeit dat precies op tijd opdook.”

Ik was van plan om nog wat te gaan drinken voor het slapen. Een poging om mijn hoofd wat stiller te krijgen. Maar de badeend bracht me op een ander idee.

Ik deed wat ik nooit doe: ik nam een bad. Met badeend.

Daar lag ik dan. Met al mijn gedachten - en één stukje plastic.

Ik keek ernaar en dacht: die eend kan eigenlijk maar één ding.

Drijven.

Meer niet. Geen deadlines, geen verwachtingen, geen bewijsdrang. Ze deed het enige waar ze voor gemaakt was - en het was genoeg.

Het raakte me. Belachelijk veel.

Ik bleef ernaar kijken. Alsof dat gele stukje plastic iets wist wat ik was vergeten.

Achteraf denk ik dat dat het moment was waarop alles begon.
Niet spectaculair, geen lichtstraal uit de hemel - gewoon een kleine glimlach,
ergens in Helsinki, in oktober.

Maar er zat iets in dat moment. Een herinnering, misschien.
Alsof iets in mij zei:
je hoeft het niet allemaal vast te houden.
Mijn leven was één lange stroom van presteren.
En daar, in dat bad, in die stilte, voelde ik voor het eerst in tijden iets anders:
ruimte.

Alsof ik even niets hoefde te doen.
Alleen maar zijn, kijken, ademen.
En drijven.

De terugblik - twintig jaar later

Ik wist toen nog niet dat die kleine ontmoeting een begin was.
Dat het zaadje was van een reis die decennia later een boek zou worden.
Maar als ik erop terugkijk, past alles.
De stilte in Helsinki.
De spreuk die ik jaren later vond bij het afval.
Het moment waarop mijn lichaam stopte en mijn gehoor uitviel.
De stroom die daarna alles weer in beweging zette.

Het hoort allemaal bij dezelfde rivier.
En dat eendje - dat stond aan de bron. Ik wist alleen nog niet dat ik er ooit een
werkwoord van zou maken.

“Alles wat ik moest leren, dreef al in dat bad.”

De Stroom

Er is geen plan.
Alleen een stroom.
Hij draagt je,
ook als je spartelt.
Je hoeft niets te doen,
behalve te drijven, en er te zijn.
Adem in.
Laat los.
De wereld beweegt,
en jij beweegt mee.
Misschien is dat al genoeg -
voor nu

- Iemke Roos

Een persoonlijke noot

Zo. Dat was hoofdstuk 1. En het eerste gedicht.

Als je nu denkt: dit gaat toch niet allemaal over een badeend - dan heb ik goed nieuws en slecht nieuws. Het goede nieuws: het gaat over jou. Het slechte nieuws: de eend blijft erbij.

Wat je nog tegenkomt als je verder leest: 28.800 eendjes die in een storm overboord slaan en vijftien jaar blijven drijven. Een badeend van twintig meter die een wereldhaven stillegt. Socrates op sneakers. Een man in Amsterdam die onsterfelijk wilde worden - en 2 meter 20. De echte uitvinder van duct tape (een moeder, 1943). En de vraag waar dit boek eigenlijk over gaat: waarom maak je van kleine feiten zulke grote verhalen?

Geen stappenplan. Geen huiswerk. Wel een andere manier van kijken - en een eend die je daarna nooit meer met dezelfde ogen aankijkt.

Verder drijven?

Het hele boek (paperback of ebook) vind je op justduck-it.com

Liever eerst nog even ronddobberen? Af en toe gooi ik een gedachte in zee - een verhaal, een vraag, een oefening. Geen nieuwsbrief, geen marketing. Gewoon af en toe een fles. Je vangt hem hier: justduck-it.com/#doemee

- lemke